

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६००

Title श्राद्ध कल्प सूत्र भाष्यम्

Author कात्यायनः । कर्कोपाध्यायः

Extent १७ पत्राणि Age X

Subject सूत्र पद्धतिः

कल्प
कात्यायनीय श्राद्धसूत्रभाष्यम्

धद ०० ५६००

F. 217

यदि वदसि त्रिदशं भस्म मुण्डं जरावाय पित्तस्य सिमु
चक्षुः श्रोत्रं शिलायां यदि पठसि पुराणं वेदसि श्रोतव्यं
यदि हृदयं शुद्धं सर्वं निवृत्तं किंचित् ॥

कात्यायनीयश्राद्धवृत्तनामः १२

७

परुतिः

२८८

वर्णा ५

॥१॥

॥ श्री महागणपतये नमः ॥

॥ श्रौतक

नान्तदस्मा न्यावसथाहो न्यनुविहता। तान् श्रात्र
द्विसनुर्त्ततद्वक्तव्यमित्यत आह ॥ अपश्ये हो आर्द्रकुर्वी
त ॥ आर्द्रमिति कर्मणो नाम धेयं ॥ द्रव्यगुणादावप्रसिद्धेः
तच्च समुदायस्य संनिधानावित्रोषाद्वा जसूयवत् ॥ स्मृतं
अर्द्रमनेन नुक्तमिति ॥ पिंडदानप्रदो विहिमुज्ययान् ॥
पपत्तिः ॥ कार्यत्वावित्रोषाच्च ॥ तस्मात्समुदायस्य नाम धेयं
यमित्येवं प्राप्ते उच्यते ॥ पिंडदानस्येव आर्द्रमिति नाम
धेयं ॥ प्रवर्त्ततादृश्याति ॥ तत्कुतः ॥ स्मृतेः ॥ उपनिनः सकु
ले भूपाद्यो नोदद्यात्तयोदन्तौ ॥ पापसंमधुसपीभ्यां ववौ

सुवमषासु वेति पितृणां प्रार्थना पिंडदानविशेषः ॥ तत्र हिते
षां देवतात्वं ॥ असावेते तद्दत्तिमंत्रवर्णात् ॥ पिंडपितृयज्ञवदुपचा
रद्विवचनात् ॥ मंत्रं प्राप्ते ॥ ननु जोजनस्य तदर्थता ॥ तस्य साक्षा
द्वाङ्मनाभि संबंधात् ॥ चिन्तयेत् प्रमाणाभावात् ॥ स्मृत्यंतरा
त् ॥ सह पिंडक्रियायां तु कृतायां मस्य धर्मतः ॥ अनयेवा रताका
ये पिंडनिर्बपणं सुतेरितुं पिंडनिर्बपणस्येवेति कर्तव्यतादृश
यतिन आह्वाणो जनादेः ॥ तथा च स्मृत्यंतरेषु क्तं ॥ सर्वद
द्याद्द्वैपिंडैः पित्रे मातामहायवेति ॥ सूत्रकारप्रस्थानाच्च

भासिभिः शिवोशनमिति श्रुतेः॥ अन्वये संज्ञाकारणं चोद्दि
 ष्टमिति॥ सर्वप्राधान्येनैक उद्दिश्यते॥ आभ्युदयिके च द
 र्शनात्॥ पितृणां रूपमास्त्वाय देवो अन्नमदंतितरिति॥ न
 च पितृणां मदनं संभवति॥ तस्मादनेन प्रकारेण पितृरूपे
 सा देवानां देवता च मुच्यते॥ तत्र पिंडदानकाले संभवति
 न भोजने इत्युक्तं॥ तथा च॥ अनिष्टुतुपित्तं ब्रुद्धेन कुर्या
 त्कर्म वैदिकमिति॥ दर्शयति च यथा कं चिद्वाहना भो
 जनं॥ यद्येवं भोजनं ब्रुद्धे इति॥ एक एव यदा विप्र इति च॥
 ब्राह्मणा भोजना संभवो विगयादो पिंडमात्र दर्शनात्॥
 दूपाय नोपि ददर्शयति पिंडदानकाले पितृणां हस्तोत्थानं॥

॥२॥

॥२॥

श्रीप्रस्पददतः पिंडा नृस्तोत्थानं तु श्रंतनोरिति ॥ यत्पुनरुक्तं
 संनिधानाविशेषादिति ॥ तन्नैव ॥ विशेषावगमात् ॥ अ
 वः ॥ गम्यते हि विशेषः प्राप्तिपादितवाक्येभ्यः स्वका
 शात् ॥ तस्मात्पिंडदानं प्रधानं ॥ तदंगमितरत् ॥ यद्योक्तं
 आदुमनेन भुक्तमितितदप्युपचार ॥ एसा आदुमने
 भुक्तिर्वर्तत इति ॥ यदप्युक्तं कार्यत्वाविशेषाच्चेति तन्न ॥
 तत्रापि करोतिर विरुद्धः प्रधानं कार्यसंगतिर्चेति ॥ यद
 प्युच्यते अग्रे पिंडपितृयैवदुपचारः पित्र्ये इति तदपि
 पितृनिमित्तमागुणवत्या ब्राह्मणाः व्यपदिन्युपते ॥
 तस्मादसमुदायनात् ॥ चित्ताद्याः प्रयोजनं पिंडदानं

करणेऽभ्यास तिः॥ अपरपक्ष इति ह्यपक्ष उच्यते॥
 समाचारतः समाचार इति हि ह्यपक्षे आह मिति॥ ति
 गात्र॥ योपधौ यते सपितर इति॥ पितृ संबंधि कर्माणि हि
 त्यादपरपक्षे पचारव्यापितृ प्रादेनाभिधीयते॥ कु
 र्वीतेति कर्ता व्यतावचनं॥ तत्राग्निमानेनैव ग्निमात्रं क
 रीति॥ प्रसिद्धं॥ स्मृत्तं तस्मिन् प्राधान्यं॥ अग्न्यभावे तु
 विप्रस्य पाणावेवोपपादयेत्॥ यो ह्यग्निः स द्विजाति
 ये मंत्रदत्तिभिर्ह्यत इति॥ अग्निमानेनैव करोति॥ स
 र्वं गोपसंहारसामर्थ्यात्॥ कथमितरस्याहोमसंनवा
 र्वं गोपसंहारसामर्थ्यात्॥ कुरीत एवेतदिति चेत्स्मृत्तं

॥३॥

॥३५

ततः ॥ नपैरु यस्मिन् यो हो मोलौकि कर्मा विधीयत इति ॥
 सच पिंड पितृयज्ञवदु लैयस्मिन् विधीयते ॥ अपि च ॥ दारसं
 ग्रहपूर्वकमावस्ययाधानं ॥ तत्पूर्वी काच कर्मांतरेषु प्र
 वृत्तिरिति ॥ अतोपि नाना निमतोधिकारः ॥ यत्तु च अग्न्य
 भावे तु विप्रस्यतदकृतावस्ययाधानाभ्युदयिक विषयः ॥ या
 च प्रसिद्धिरुक्ता सावटयस्तव दृष्ट्या लोचित प्रसिद्धिरिति ॥ प्रे
 तन्यो दद्यातीति वचनाज्जीवते च पिंड दानासंभवात्प्रेतपितृ
 कस्य आहुधिकारः ॥ जीवपितृकस्याप्येके ॥ यत आह ॥ धं डं
 अवस्थाने आसने पटो दिवादिः ॥ ध्रियमाशालु पितरि पूर्वेषामे
 व निर्वपेत् ॥ विप्रवद्वापि त आहु स्वर्क पितरमाशयेदिति ॥ विप्र

पि६

तथा च
३

वदन्तानपक्षे ह्यः पिंड दानं ॥ चित्तिं च ते पिता महोजीवति
पित्रे प्रपितामहाय च पिंड दानं ॥ पिता महमपि कविप्रव
दा ज्ञयत ॥ एवं प्रपिता महमपि ॥ पिता च तः स्यात्पिताम
हो जीवेत्पित्रे पिंडं निधाय पितामहा सप्तव्यां द्वाभ्यां पश्चा
दितिलो गान्धिलाद्या यनसूत्रे कश्चात्स्वीयानामुक्तं ॥ पिता
मस्य तु गतस्या जीवेद्वा पितामहः ॥ पितुः स नाम सर्वकी ॥ ४ ॥
॥ ४ ॥ त्वं कीर्तयेत्प्रपितामहं ॥ पितामहो वात ॥ अर्द्धं तुं ही ते स्व
वीज्यनुः ॥ कामवासमनुशातः ॥ स्वयमेव समो चरेदिति ॥
॥ उर्ध्वं वा चतुर्थाः ॥ अपरपक्षे प्रतियत्प्रभृतिचतुर्थ
त्तरकालं वा ॥ यदहः संपद्येत तदह ब्राह्मणानामन्य

पूर्वदूर्वा॥ निगद व्याख्यात॥ अपरे वर्णयंति॥ आयातत
 हरा मंत्रेण प्राप्नोति॥ प्रधानकालत्वादां गाना॥ सैषु न प्र
 तिषेधान्यथानुपपत्त्या पूर्वदुरेवेति॥ गंघ्राते॥ तस्मा
 त्पूर्वदुरेवेत्यवधार्यते॥ स्नाते कानेके यती न गृहस्था
 स्नाधुन्वा श्रोत्रियाश्च दाननवद्यान्स्वा कर्मस्थानभा
 वे पिशियाश्चाचारं द्विजग्नयुक्ता विक्लिधशपा वदंत
 निरुप्रजननव्याधितव्यं गिभ्यत्रिकुष्ठिकु नखीवजं॥
 निगद व्याख्यात॥ अनिंदेनामंत्रितो नापक्रामेत्॥ आ
 श्रय मंत्रिंदेनामंत्रितः संननेद्येत्॥ चिंतहिंदुदेव॥
 आसत्रितो न न्यदन्तनप्रतिगहीयात्॥ आसभाइ

ननु विदुः स्नातं तद्विषयोऽर्थप्रतिषेधः ॥ स्नातान् शुचीनां च
 तान् प्राङ्मुखां नुपवेशयेत् ॥ देवे युग्मान् स्नानमाचमनं च
 स्मृतिप्रोक्तमेवानुवदति ॥ न कर्मो गत्येन ॥ देवे प्राङ्
 युग्मान्यथान् प्राङ्मुखां नुपवेशयेत् ॥ अयुग्मा
 न्यथा शक्तिपित्रैर्येकैकं स्यादङ्गुस्वान् ॥ पित्रैकं
 स्य युग्मान्यथा शक्तिर्येकैकं स्य पित्रादेरुदङ्गुस्वान् ॥ ५ ॥
 पवेशयेत् ॥ होवादेवे त्रीन् पित्रैः ॥ अथ मपरः पक्षः ॥
 होवादेवे देवो हो ॥ त्रयाणां मपि पित्रादीनां सर्वं वि
 नः त्रीन् साधारणानुपवेशयेत् ॥ एकैकमुग्र्यत्रया ॥
 तृतीयमेतत्संक्षेपं होवादेवे पित्रैश्चैकैकमुपवेशयेत् ॥

मातामहानामप्येवं ॥ मातामहानामप्येवं न्यायः ॥ तत्र केचिदिमुमु
 पदे श्रीमन्महानाः पृथग्ज्ञातामहम्मादुमिच्छन्ति ॥ यदा मातामहेभ्यो
 ददाति तदौ वमिति ॥ तदयुक्तं ॥ विशेषानवगमात् ॥ आहुं कर्त्तव्य
 मिति चाभयोरवगम्यमानत्वात् ॥ सूत्रकारप्रस्तावना ॥ त्रींस्त्री
 न्यिदानवनेऽयदद्यादिति बीप्सा मातामहपिंडोपेक्षया ॥ सा च स
 हप्रयोग एवापपद्यते ॥ तथा च मंत्राज्ञानं ॥ पितृभ्यः पितामहेभ्यः
 प्रपितामहेभ्यो मातामहेभ्यः प्रमातामहेभ्यो दृष्ट प्रमातामहेभ्य
 ओति ॥ यत्र यावन्तो देवे पित्रे च पितृभ्यो मातामहेभ्यो पितावन्त एव ॥
 एतदाद्ये पक्षे ॥ तत्रं वा वै श्रदे विकं ॥ विश्वदेवास्तत्रेण वा ॥ य ए
 वानुवर्णार्थः ॥ य एव पितृभ्यो मातामहेभ्यो पितृ एव ॥ इ
 तरपक्षे द्वये च सर्वतत्रेणोति ॥ यथा वै विकंस्तथापितृ संबंधिनो
 पितं तत्राभ्युपगम्यत ॥ (उत्सृज्यः सचायमन्यः पक्षः) ॥ तथा न्यदपि

तस्मिन्नाह निष्ठु चित्वा द्यो नियमः॥ आवाहनादि वाग्यतोपस्य ओ१
 र्शनात्॥ आवाहनादि वाग्यतो भवति॥ आनपस्य र्शनात्॥
 ॥ आमंत्रिताश्चैवं॥ ॥ आमंत्रिता ये ब्राह्मणास्तेष्वेव मेवानु-
 ष्ठानं कुर्युः॥ देव पूर्वदिश्याद् ॥ यत्किं निश्चितं तत्सर्वं देवं सर्वं॥ पि-
 ङ्गिपि रयं वृद्धपचारः पित्र्ये॥ पित्र्ये ब्राह्मणे पिङ्गिपि रयं वृद्धपचारः॥
 अपस्यै दक्षिण संस्तु दक्षिण मुखे नैकं त्र्यमिति यावत्॥ सिद्धि-
 गुणास्तद्भाविः॥ प्रकृतत्वात् पित्र्ये एव॥ पवित्रपाणि देवादासीनः स-
 र्वत्र॥ यद्येदं दत्तं तत्सर्वमासीनः पवित्रपाणिश्च॥ देवपित्र्य-
 च सर्वत्र ग्रहणात्॥ ग्रन्थेषु पंक्ति मूर्द्धन्यं पृच्छति सर्वाच्चा॥ ग्रन्थेषु
 पंडुराद्यः प्रष्टव्यः सर्वे वा॥ आद्यपक्षे सामर्थ्यात् तस्यैव प्रतिग्रहः॥

अदृशार्थप्रसंगात् ४

आसनेषु हर्षा नास्तीर्य । तद्वा स्तरांसा मर्त्या तू र्वमुपवे
शनादु वृत्तं ॥ तत्र केचिदस्मिन्नेवावसरे विप्रानुत्थाप्यो
षादभ्यस्तुरां कुर्वन्ति । दितेषु च ॥ प्रागास्तरेषु दुपवेश
नस्येधर्ममात्रप्रसंगात् ॥ प्रथमं यदुपवेश नंतस्मा
दुपपत्तिकल्पेत् ॥ नचतत्र ॥ तथाचस्मैत्यंतकुशोत्तरेष्टरे ॥ ५
॥ ७ ॥ सनेषुपवेशयेदिति ॥ विश्वं देवानां वाहयिष्यदिति
व्यति ॥ ॥ पंक्तिमूर्धन्यं स वा न्वा ॥ आवाहयेत्यनुज्ञातो विश्वे ॥ ७ ॥
देवास आगतेत्यनेया वा ह्यावकीर्य विश्वे देवाः शृणुते म
मिति नपित्यापि न वाहयिष्यदिति पृथक्त्या वा वाहयेत्यनु
ज्ञातज्ज्ञांतस्त्वित्यनया वा ह्यावकीर्याय नु न इति नपित्यापि
विप्रदृष्टं च मत्तेषुपवित्राहितेष्वेकैकस्मिन्नपथासि

४-य

६-वाः

चति॥ शंनो देवीरिति॥ आवाहयेत्यनुज्ञातः सन्नविश्वे देवा
स आगतेत्यनया आवाहयेत्॥ अवकिरणं प्रकिरती॥ तत्र
वृत्तिलैः कर्तव्यं॥ देवैकेचिद्यवैः कुर्वन्ति॥ तदयुक्तं॥ अथ
प्रदेशात्॥ न वृत्तिलैः क्रियमाणाम् देवैर्भवति॥ तस्मात्प्र
करणानुग्रहात्तिलैरेव कर्तव्यं देवैर्वापीति॥ अविकिरणा
नंतरं विश्वे देवैश्चण्डते ममिति जपेत्॥ तत उदङ्मुखं
न्यस्तु नावाह पिष्यति पृच्छति॥ पंडिः मुहुर्न्यस्य सर्वान्वा॥
आवाहयेत्यनुज्ञात उज्ञातस्त्वा निधि महि स्य नया आ
वाहयेत्॥ अवकीर्य यत्तु न इति जपेत्॥ यत्तु वृक्षं च म
र्याः पाल्ता शावकं कतकाष्पं यैवेच खादि रोदं वराणा
मन्यत मासेषु प्रत्येकं पवित्रा तर्हि तेषु शंनो देविरिति

च

॥७॥

नेनमंत्रेणापउगसिंचति। एवैकस्मिन्नेवतिलानावपतितिलो
 सिसोमदेवयोगोस्वर्गदेवनिर्मितः॥ प्रत्नमद्भिः पृक्तः स्वधया
 पितृनृत्तोकाभ्यीणाहेनः स्वाहेति॥ तिलोसीत्यनेनप्रत्येकंपा
 तेषुतिलानावावपनं॥ देवेपात्रकेचिद्यवानावपंति॥ तद्व्युक्तिं॥
 उक्तहेतुत्वात्॥ यदितुस्मृत्यंतरेस्पष्टं बलं न विष्यति त
 ताविकल्पेनभवितव्यं॥ नपुनरेकान्तेनयवावपनं॥ सौव
 र्णशततोदुंबराखड्गमुत्तिमयानापात्राणामन्यतमेपुया ॥७॥
 निवाविद्यते॥ ओदुंबरात्मन्च्यते॥ प्रायोवचनात्॥ धातुम
 स्सनिधानाच्च॥ नवाक्ष्यमोदुंबरा॥ तस्यतुयश्चिद्यत्वादेवप्राप्त
 त्वानयज्ञिमहत्तममसि स्यनेन॥ तस्मादुदुंबराचताम्र
 मुच्यते॥ यानिवाविद्यतइतिमन्मयादीन्युच्यते॥ ॥८॥

कुलालवक्रनिष्पन्नमासुरं मृन्मयं स्पृशत ॥ तदेव हस्तघ
टितं स्खल्यद्दिदैविकं न वेदिति ॥ हे मादौ मत्स्यपुराणे ॥
सावर्णं राजतं ताम्रं पित्तं पात्रमुत्तममिति ॥ पत्रपुटे वा ॥ बु ३
अमी पत्रपुटामृन्मयादिषु विकल्प्यंते ॥ तानि पात्राणि पि
त्युच्यन्ते मत्स्यपुराणे ॥ त्रीणि त्रीणि क्रीयंते ॥ यत आह ॥
एकैकस्यैकैकेन ददाति ॥ एकैकस्य पित्रादेः संबंधियदा
नंतदेकैकेन पात्रेण निर्वर्तयितव्यं ॥ केचिद्देवदेविके
बाह्येण संख्यया पात्राणि कुर्वन्ति ॥ तदयुक्तं ॥ यत्नेन ब्राह्म
णसंबंधेन पात्राणां श्रवणं ॥ किंतु हि देवतासंबंधेन ॥
संख्यादेकैकेन तावदेकमेव पात्रं दैवदेविकं ॥ सपवित्रेषु
हस्तेषु ॥ यादिव्याप्राप्य मयः सख्यं लुप्यो आंतरिक्षांत

दे

॥ यथोक्तं ॥ हिंसाय वर्णाय हिंसास्तान आपः शिवाः शर्व
 म्या नाः सुहृन् न वं लिख्यमावे षतेर्द्ध इति ॥ ब्राह्मणहस्ते
 पु सपवित्रेषु ददाति ॥ यादि व्याइत्यनेन मंत्रेणा ॥ पवित्रे
 ॥ पवित्राणि यान्यं तर्ह्यौ दकमासिर्कृतान्येव भवन्ति ॥
 प्रकृतत्वात् ॥ केचित्कृतप्रयोजनत्वादेव भ्योऽन्यान्मुक्तं स्या
 दयति ॥ तदयुक्तं ॥ समर्थं ते हि देर्भाणामन्यत्र विनियुक्ता
 णामन्यत्र विनियोगः ॥ तस्मात्प्रकरणात्तान्येव भवन्ति ॥ ॥ ॥
 अस्यावित्यत्र यथा हेवर्तना मोदेशः ॥ एकदेवतासंबंधेन या
 वंतो ब्राह्मणास्तावती हस्तेषु तस्यो जगतोर्धः प्रतिपाद्यः ॥ अ
 त्रकेचित्प्रकृतं नम्रवचनमिदं ॥ एकद्वयोर्कर्मोत्तौ सद्यः
 त्रवचनं ह्येवादिनिपातेन ॥ यत्र एक इत्यादि विषयः कर्मभ्या

॥ १ ॥
ना

१२

तः प्रकाशनस्य

सस्तस्य ह्यनमं च वचनं कृतत्वाद्भिधानस्य ॥ मंत्रेणादेवता इव
कर्म चाभिधानं धेयं तदभिहितं स ब्रह्मपुत्रमा मे न न पुनरभि
धानमपेक्षते ॥ स चार्थः ॥ या दिव्या आप इति इव्याभिधायकं
मंत्रे इव्यामभिधीयते ॥ स ब्रह्मपुत्र इव्यामभिहितमेव भवति ॥
तस्मात्स ब्रह्मपुत्र इति तदेतदव्याप्यं ॥ एकदेशाप्रतिपत्तेः ॥ एकदे
शो ऽस्य इव्यास्यप्रतिपाद्यते ॥ प्रतिब्राह्मणे च यावत्प्रतिपाद्यते
तावन्मंत्राभिधाने न संस्क्रियते ॥ तस्मात्प्रतिप्रक्षेपं मंत्राग्रह
णवत् ॥ अत्र केचिद्देवपात्रं पूरयित्वा तदनंतरं चार्घ्यं दद्यात्ततः
पि अस्या पात्रज्ञातस्य पूरणादिकुर्वति ॥ तदसत् ॥ नहि कांडीमु
समग्रस्यात्र प्रमाणमस्ति ॥ पदार्थानुसमयोर्थः ॥ तस्मात्समानं
ब्रह्म ॥ ततोऽनं ॥ सत्यं तदसत्प्रवाहो यच्चैकतमविकल्प
इति ॥ ॥ प्रथमे पदे सति तदसत्प्रवाहो यच्चैकतमविकल्प
इति ॥ ॥ प्रथमे पदे सति तदसत्प्रवाहो यच्चैकतमविकल्प

करोति१

तिल्यु क्षिपात्रं निदधाति॥ संस्रवाः पात्रसंलग्नाः॥ अत्र गंधपुष्प
द्वयं पदीपवा सखा च प्रदानं॥ अस्मिन् वसरे विप्रश्चो गंधादिरा नं॥
॥ केचित्तु प्रकृतत्वाद्देवैः सर्वनाम्नाभिर्देशात्पात्रे गंधादीनी क
ति॥ तदसंभवं॥ अदृष्टप्रसंगात्॥ तस्माद्देवेति शब्दोऽवसराद्ये हि
पुष्पव्यः॥ ॥ ३॥ उदृत्य तात्तु मन्त्रं पृक्तुमौ कुरिष्यदिति॥ वैश्व
देवादेनादुदृत्य घृतेनाक्तमन्त्रं ततः पृक्तुमनौ कुरिष्यदित्यनेन
मन्त्रेण॥ आह्वयं पृथक् पृथक् कर्मिण्यपरे चिंददानेऽनुज्ञावचनात्॥
स्मृत्यंतरेपि दर्शयति॥ आहोत्तरकाळं ततो गृहबलिं कुर्यादिति॥
एतच्च पृथक् पृथक् के पृथो पपद्यते॥ यदि वै श्वदेवा कुर्यादमपि स्यात्॥ १०॥
तः पूर्वं गृहबलिना भवितव्यं॥ तस्मात्पृथक् पृथक् कुर्यादिति॥ तदेत
दपेक्षात्वं॥ सर्वा र्थस्य विद्यमानत्वात्॥ पृथक् पृथक् कुर्यात्तावचना
त्॥ तथा च स्मृतिः॥ पितृयज्ञं निर्वस्य विप्रश्चो दक्षायैग्निमान्॥

नु

पिंडान्वाहार्यकं आहुं कुर्यान्मासां॥ मासिकमिति॥ पितृयज्ञशब्दे
 नोदकतर्पणदिपंचमहायज्ञादिकर्मच्यते॥ तदेकं तदेकदेशव
 चनात्तत्संबन्धादितरेष्वपि लभ्यन्ते॥ केचित्तु पितृयज्ञं दार्शिकम
 भिवदन्ति॥ तदसत्॥ नहि पितृयज्ञः सः किं तर्हि पिंडपितृयज्ञः
 स इति॥ तस्मात्पितृयज्ञं च निर्वर्त्यति पंचमहायज्ञान्मन्त्रैस्तु
 अतो वै अदेवादन्नाहुमपि कर्त्तव्यं॥ यत्त्वेनुज्ञावचनं सोऽह
 दृष्टार्थं न संस्कारः॥ तस्मिन् अवत्॥ यत्तु आहुताहारकाले गृह्य
 लिर्न स वै अदेवः॥ किं तर्हि अन्नादेव वास्तु देवताः॥ ताभ्यस्त
 द्युतिरेकेणैव अदेवव्यतिरेकेणैवार्थः॥ कुरुष्वेत्यनुज्ञातः
 पिंडपितृयज्ञवदुत्पादुतशेषदत्त्वापात्रमात्रभ्यजपति॥ पृथि
 कीते पात्रं धारयिष्यन् ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं अमृतं जुहोमि

क्याहेति ॥ कुरुष्वेति आह्वयौ रनुज्ञातः ॥ पिंडपितृ यज्ञवदावसथो जु
 हाति ॥ पिंडपितृ यज्ञवद्वह्मणं न कर्त्तव्यं ॥ पिंडपितृ यज्ञवदुप-
 दूय कर्त्तव्यं ॥ तस्मात्परिस्तरणादियथा संभवति कर्त्तव्यतापरि-
 स्तरणा नाच्यं दुष्टं ॥ दुतशेषं दत्त्वा विशेषानवगमात्सर्वेभ्यो दे-
 यैः ॥ यथान्वशाद्यायनिः ॥ दुतशेषं पूर्वदेवे दत्त्वापश्चात्सिद्धे द-
 द्यादिति ॥ पात्रमात्रं भ्यप्यिषीते इत्यमुं मंत्रं जपेत् ॥ अत्र भ्यमं-
 त्रः ॥ नमंत्रांते आत्तमेत ॥ पात्रस्यैवोद्दिश्यमानत्वात्प्रतिपात्रमालं-
 भनं ॥ वैष्णव्यं च पिबुषा वांगुष्ठमंत्रे वेगाद्यापहतादिति तिलान्तर-
 कीर्षोत्पदं लिख्यमन्त्रं दद्यात् ॥ अनाधि केनैकेन निबद्ध रिजो दाभ्यां
 विराट्स्वाशानौ ॥ त्रियताक्षरपादावसाना-ऋगित्युच्यते ॥ अनिष-
 ताक्षरेपादावसानं यजुः ॥ तयोरेव तरेता पात्रादितुं अंगुष्ठा-
 वगाहनं कर्त्तव्यं ॥ अपहतादित्यनेन मंत्रेण आह्वयानामेव तस्मिन्

त्रो ५

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

न्यायकारेण ॥ रक्षो घृत्वा दुदम्भे इत्युक्तं ॥ अविशेषादितरेषां
 मपीति चेत् ॥ न ॥ स्वतन्त्रं च रक्षो घृत्वा तेषां ॥ उत्सृष्टं स्थिष्टमनं द
 द्यात् ॥ उत्सृष्टं ग्रहणं न कर्तव्यं ॥ प्रतिषिद्धादितरस्य ॥ तस्माद्यस्य
 ४ पापुषितमन्त्रोद्यंतस्य तिषेधायेदमुच्यते ॥ तद्वैतम् ॥ यवगोधूम
 जसर्वं पयसश्चैव विक्रिया ॥ तैस्पर्षितमप्याद्यं स्नेहात्तैश्चै
 व यवैर्वेदिति ॥ अपरे ह्यन्यथा वार्तायति ॥ यावद्दृष्टमा भवे
 दन्नेतावदेयमिति ॥ शक्त्या वा ॥ शक्त्या स्थिष्टा भाषा शक्त्या द वेद
 दाति ॥ ॥ अश्वत्थु जपे ह्यहतिष्वर्वा गायत्री ६ सप्रतावा ६
 स ह्यत्रिंशति शक्त्या चिपि अमं ज्ञान्युषस्तत्तम प्रतिरथमं न्या
 निचपवित्राणि ॥ प्रसवेन सह व्याहृतिभिश्च गायत्री स ह्यत्रिंश
 जपेत् ॥ ह्युषपाज इति ॥ राक्षो ह्यीः पंच ॥ पित्र्यं ज्ञानं नयै क
 व्यवाहनायेत्यादीन् ॥ उदीरतामित्याद्याश्च यो दशा चः ॥ पुरुषस्त

नैधुः सती वीर्याः षोडशार्चः ॥ अत्र निरयमा मुः शिशु न इति सप्त
 दश ॥ अन्वानि च पवित्राणि रश्मि धू बाह्याणां प्रवृत्ति नि जयेत् ॥
 तस्मान्ना त्या नं प्रकीर्य स ह्य स ह्य दपो दत्वा पूर्व वद्वा यत्री ज
 पित्या मधु मती मधिति च ॥ तस्मान्ना त्या बाह्याणां नाम यतो
 नं प्रकीरेत् ॥ स ह्य स ह्य दपो दत्वा ॥ वीर्या बाह्याणां पेक्षया ॥
 पूर्व वत्प्राणा वे न स व्या हति मि श्र गा यत्री स ह्य त्रि र्वा जयेत् ॥ ११ ॥
 तां जपित्या मधु वाता इति ति स च ॥ च उ च्यते ॥ मधु मतिरिति ॥ १२ ॥
 मधु मधिति च त्रिः ॥ एतच्च केचिद्दिरुच्चायं ति ॥ एतावदुपदेशात् ॥
 तदयुक्तं ॥ यतः प्रा वर्गिक स्य सं त्रत्या यमुपदेशादिति ॥ तस्मा
 त्रिरुच्चारणं कर्त्तव्यं ॥ तस्मात्केति पृ क्ति स्त्रा ह्यणा नुपत्ति मु
 द्धयं वा ॥ केचित् तस्मिन् वेद नार्थ त्या सैव पृ क्ति व्या इति सं न्यते ॥

गायत्री ० सप्रणवां सवाहति तां ॥ Digitized by eGangotri

तद न्यायं ॥ अदृष्टार्थत्वात्प्रशस्य ॥ कथमदृष्टार्थता ॥ तद्विती
वेदेनस्यप्रयोजनभावात् ॥ अतस्तेनः पुनर्दीपतिद्विचिंत
न ॥ उन्मुक्तपात्रत्वात् ॥ यच्चसर्वसकृदप्येवमेतत्तत्त्वोच्यते
नाथैव ॥ तस्मादनियमद्वयपरं ॥ तस्मिन्पक्षेह्येवशास्त्रेति
बहुवचनं दूजायं द्रष्टव्यं ॥ अत्रोच्यते ॥ सत्यपि धर्ममात्रे
त्वेन बहुवचनोपदेशात्सर्वप्रष्टव्याः ॥ अवगमात् ॥ अव
गम्यते हि संज्ञाधारणवेत्तायां बहुवचनं ॥ न चावगम्यमा
नार्थः शक्योपनेतुं ॥ (ह्रस्वः अपनयने अपह्ने तुं पाठः) ॥ तस्मा
त्सर्वप्रष्टव्याः ॥ यत्तुपंक्तिमुद्धन्यैकतीतितदबहुवचनं
तत्पुनस्तार्थमग्नौ करिष्येवमादौ ॥ चिंतायाः प्रयोजनं
वैजां प्रतिप्रश्नः ॥ तस्मात्सद्व्यनुज्ञातः शेषमनुमनुज्ञाप्य

मन्त्र

सर्वमन्त्रमेकतोदृत्योक्तिष्टुसमीपदुर्जेषु त्रींस्त्रिनिं डानवने
न्यदद्यात् ॥ तस्मात्समस्तस्यनुज्ञातो ब्राह्मणैः शर्षमनुज्ञाप्य
शेषस्यान्तस्यानुज्ञादापयित्वा सर्वमन्त्रमेकस्मिन्पात्रे उ
दरेत् ॥ स चायं सर्वशब्दः शालिस्तपापूपाद्यपेक्षया ॥ न
यो वत्परिमारी यत्किंचिद्विदुस्तत्सर्वमिति ॥ उक्तिष्टुसमीपदु ॥ १३ ॥
तिसदृशो लक्ष्यते ॥ नोक्तिष्टुमेव ॥ प्रतिविद्धत्वात्तस्य ॥ दुर्गेषु
॥ १३ ॥ त्रींस्त्रिनिं डानवने न्यदद्यादिति ॥ दुर्गेषु ग्रहणमिहोपमं
तत्सकृदाविंशोपलक्षणार्थं ॥ पिंडयित्वा यज्ञबहुपचारइति
स्तुत्रितत्वात् ॥ परिसंख्यानाथमिति चेत् ॥ न उक्तिष्टुसमीपो
पदेशात् ॥ त्रींस्त्रिनिं डानिति विष्णुमाता महविषया ॥ आ
चांतेष्वेके ॥ उभयशास्त्राद्यादिकल्पः ॥ आचांतेषूदकं

पुष्पास्य भूतानां भूयोदकं च दद्याद्घोराः पितरः संतु संक्षिप्तु क्ते ॥
 गोत्रं नो वर्द्धतां वर्द्धतामि स्युक्ते दातारो नो नि वर्द्धतां वेदाः संततिरे
 वव ॥ भद्रा च नो मा व्यगमद्दुदेयं च नो स्थिति ॥ आचान्तेषु ब्रा
 ह्मणेभ्युते भ्य उदकादिदानं ॥ तद्वपूर्वं देवे ॥ ततो पसव्यं पित्र्ये ॥
 पित्र्यो केचि सव्ये नेहंति ॥ दानसंयोगात् ॥ तन्ना ॥ पिंडुपि
 त्पयस्तु वदुपचारः ॥ पित्र्ये इत्युपदेशात् ॥ अक्षयोदकं तु पि
 त्र्ये देव ॥ औचित्यात् ॥ देवस्य रक्षो घ्नत्वात् ॥ अघोराः पित
 रः संक्षिप्ती मं नमुदीरयेत् ॥ संक्षिप्तु क्ते ॥ गोत्रं नो वर्द्धतामि
 त्याह ॥ वर्द्धतामि स्युक्ते दातारो नो नि वर्द्धतामि सादिब्रूयात् ॥ ॥
 आशिषः प्रतिगृह्य स्वधावाचनीयान्न सपवित्रान् कुशानास्ती
 यस्विधां वाचयिष्यदति पृच्छति ॥ स्वधावाचनीयां नाम कुशास्ते च
 सपवित्राः साया अचनीयार्थः ॥ वाच्यतामित्यनुज्ञातः पितृभ्यः

पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्यः प्रमातामहेभ्यः वृद्धप्रमा
 तामहेभ्यः अस्त्वधो च्यतामिति इति मंत्रमुदीरयेत् ॥ अनुज्ञातो ब्रा
 ह्मणेः ॥ अस्तस्त्वधो च्यमानस्त्वधावाचनीयेष्वपो निषिंचति उ
 र्जमिति ॥ अस्तस्त्वधो ति ब्राह्मणे रुच्यमानस्त्वधावाचनीयेषु कु
 शेष्वपो निषिंचेत् ॥ उत्तानं फलं कृत्वा यथावृत्तिरक्षिणां दद्याद्वा
 ह्मणे ॥ निगदय्याख्यातं ॥ विश्वे देवाः प्रीयंतामिति देवे वा ॥ १४ ॥
 चयित्वा वाजे वेति वाजे वै तिति विसृज्य ॥ वाजे वाजे इति मंत्रेण वि
 प्राच्य विसृजयेत् ॥ आमा वाजस्य स्यनुब्रज्य प्रदक्षिणीं हस्य प्रविशेत् ॥
 आमा वाजस्य स्यनेनानुब्रजेतान् ॥ ३ ॥ इति पार्वता ॥ ॥
 अथैकोदिष्टं ॥ कर्म व्याख्यास्य त इति सूत्रशेषः ॥ तच्चैकमेवोदित्यक्रिय
 ते ॥ अन्वर्थसंज्ञा ॥ एकोर्धः ॥ स्यात्कअर्धस्यैकं लुभ्रवणात्प्रात्रे मथेक
 मिति गम्यते ॥ अतः प्रथमशब्दस्यानुपपत्तः पितृभ्यः स्नानम

सीत्याख्या नुपपन्नत्वात् ॥ संस्त्रवस्य बहुत्याभावाच्च न पात्रे नु
 जीकरणं ॥ एवं पवित्रमेकपिंडः ॥ ॥ एकदेवताकत्वात् ॥
 पवित्रं तु शास्त्रात् ॥ जावाहनं नागो करणा ६ स्थदितमिति
 तृप्तिप्रसूः सुस्थदितमितितरे ब्रह्मरूपतिष्ठतामिस्य क्षय्यस्थाने
 भिरं म्यतामिति विसर्गभिरताः स्मृदितितरे ॥ इतरशब्देन ब्रा
 ह्मणा अभिधायंते ॥ द्वाषं निगद व्याख्यातं ॥ तन्नैतदद्वैतस्या
 त् ॥ स्मृत्यंतरात् ॥ अद्वैतं भोजयेद्धोदमिति ॥ तथा चैकादश्या
 मयुग्मान् ब्राह्मणान् भोजयित्वे सयुग्मता प्राप्ते वपुनरयुग्म
 यहेतादद्वैतमिति गम्यते ॥ तत्र यावत्सपिंडी करणा स्त्राक्
 आहुं तत्सर्वमेकं दिष्टं ॥ नर्धे पावणमन्यत्राभ्युदयात् ॥ स्म
 र्यंतरात् ॥ प्रदानं यत्र यत्रैषां सपिंडी करणा स्मरं ॥ तत्तत्सर्व

णवस्वर्गमन्यत्राभ्युदयादृतादृति॥ तथाचापरं॥ सहपिंडक्रि
यायांतुल्यतायामस्यधर्मतः॥ अनयेवावृताकार्येपिंडनि
र्णयणं सतेरिति॥ अनेयेवेतिप्रकृतत्वात्सपिंडक्रियोच्य
ते॥ सहपिंडकृततेप्रेतेपृथक्कृतोपपुन्यते॥ पृथक्कृतकृत

पक्षोदिते

तस्यपुनःकार्यासपिंडतेतिस्मृतं॥ ४॥ ततःसंवत्स॥ १५॥

पूतचित्रारिपात्राणिसतिलगंधोदकानिपूरयित्वात्रिणि
पितृणामेकंप्रेतस्य॥ संवत्सरेपूर्तिसपिंडीकरणं कर्त्तव्यं॥
पूजं ग्रहणा नोदुः॥ नचप्राक्कृतंवेत्सरात्कर्त्तव्यं॥ अहिता
ग्निनातु प्रागमावास्यायाः कर्त्तव्यं॥ पिंडपितृयज्ञाधिका
रात्॥ अधिकारःप्रेतपितृकृत्वात्॥ प्रेतंन्योददोमीतिपितृ
प्रज्जतीतिचवचनात्॥ असपिंडीकृतानांचदानाभावात्॥
कथमभावइतिचेत्॥ सपिंडीकरणमित्यन्वर्थसंज्ञयेवायम

ती३

र्थो व म्ये ते ॥ तस्मात्प्रागपि संवत्सरास्य पिंडी करणमस्यैव ॥ त
 था चान्यार्थदर्शनं ॥ अर्वाक्स्य पिंडी करणं यस्य संवत्सरादुच्यते ॥
 तस्याप्यं न सो दे कुं नं दद्यात्सं वत्सरादुच्यते ॥ अं नो दे कुं
 नं दद्यात्सं वत्सरादुच्यते ॥ अर्वाक्स्य पिंडी करणं दद्यात्
 पतिः ॥ तथा च गृह्यकारः ॥ पिंडुकरणे प्रथमः पितृणां प्रेतः
 स्यात्पुत्रवांश्चेदिति ॥ उक्तेन न्यायेन नाहिताग्निनाप्यभ्युद
 यिकं कुर्वताद्देहं सर्वमेव कर्तव्यं ॥ तथैवैतत्पुत्रवत एव स्यात् ॥
 पिंडुकरणे प्रथमः पितृणां प्रेतः स्यात्पुत्रवांश्चेदित्यूक्तेः ॥ अ
 पुत्रस्यैतस्य पित्रगणे न सह समानं पिंडुतेव नोपपद्यते ॥ त
 था च स्मरति ॥ वर्षे वर्षे तु कर्त्तव्या बाधवैरुदकक्रिया ॥ अ
 हि बं भोजयेत्पिंडुमेकं तनिर्वपेत् ॥ इत्यपुत्रस्यैत
 द्वापति संवत्सरादुच्यते ॥ कर्मकादिह स्मरितो न स पि

मंत्र

॥१६॥

डीकराणामपुत्रस्य॥ चत्वारिणात्राणि पूरयित्वेति॥ चतुर्थे ग्रहणा
त्रिभ्य एव दानं॥ न च षड्भ्योऽपि॥ तत्र च त्रीणि पितृणां भक्तं प्रतेत्य
भवति॥ प्रतेपात्रं पितृ पात्रेष्वासिंचति ये समाना इति द्वाभ्यां॥
प्रसमाना इति द्वयेन प्रतेपात्रादुदकं पितृ पात्रेष्वासिंचति॥ एतेनै
व पिंडो व्याख्यातः॥ पिंडेऽप्ययमेव न्यायः॥ अत उदुहः संवत्सरे
संवत्सरे प्रेतायान् दद्याद्यस्मिन्नहनि प्रतस्यात॥ निगदव्याख्या
तं॥ ॥ ॥ आभ्युदयिके प्रदक्षिणामुपचारः॥ पुत्रजन्मादौ वभ्यु ॥१६॥
दये यक्षुदंतदाभ्युदयिकमुच्यते॥ तत्र प्रदक्षिणामुपचारः॥
प्रदक्षिणाग्रहणाद्यज्ञोपवीतिना प्राकंस्त्वमुदकं स्वं वा प्राञ्ज
स्वेनोदङ्मुखेन वा कर्त्तव्यमिति यावत्॥ पूर्वाह्णे॥ पराह्णे॥ ना
चि अमत्रैव जंजपः॥ स चायमश्रुत्सुयः पित्र्यमंत्रजपः स प्रति
पिध्यते॥ न त्वार्यं तु न इत्यर्थं॥ पित्र्यमंत्रसंशब्दनात्॥ अस्य
च जपादावावाहनादिभ्योऽपि॥ अज नो रमः॥ पित्र्योद्दिगुणाः प्रा

डी. २००

अत्र नृजवः प्रत्येतव्याः ॥ यवैस्त्रिस्तार्याः ॥ यत्र या वंतस्त्रि
 त्वांस्त्रिस्तार्याः सर्वेष्वेव कर्तव्याः ॥ तदत्र मुख्यद्वयमिधायक
 त्यांश्चोपि यवोसीति यथा रथं मूहितव्यः ॥ संपन्नमिति तत्प्रश्नः ॥
 तस्मात्स्वेत्येतस्य स्थाने संपन्नमित्येव प्रश्नो भवति ॥ दधिबदरा
 क्षतमिश्राः पिंडाः ॥ ॥ दधिबदराक्षतमिश्रणान्तेन पिंडादेयाः ॥
 नांदीमुखान् पितृनावाहयिष्यदतिष्ठति ॥ पितृनावाहयिष्य
 दस्य स्थाने नांदीमुखान् पितृनावाहयिष्यदतिप्रयोगो भ
 वति ॥ नांदीमुखाः पितरः प्रीयंतामित्यक्षयस्थाने ॥ अक्षयो
 वस्थाने नांदीमुखाः प्रीयंतामिति प्रयोगो भवति ॥ ॥ नांदी
 मुखान् पितृनावाहयिष्यदतिष्ठति ॥ पितृनावाहयिष्यदस्य
 स्थाने नांदीमुखान् पितृनावाहयिष्यदतिप्रयोगो भवति ॥

॥१७॥ अथ ता मित्यनुज्ञातो नां दी मुखाः पितरः पितामहाः प्रपितामहाः
मातामहाः प्रमातामहा वृद्धप्रमातामहा अप्रियंतामिति ॥ वाच्यं
अतिबाह्यतोरनुज्ञातो नां दी मुखः पितरः इत्यादि प्रियंतामित्यं
तमंत्रमुदाहरेत ॥ न स्वधोप्रयुजीत ॥ सर्वे वा दशा प्रति धो
षधान्तस्मात्स्वल्पा हा नां दी मुखान्पितृ न्या च पिष्यदत्यत्र प्र
योगः कर्तव्यः ॥ अत्र केचित् स्वाधो श्रावण प्रतिषेधादस्तस्वधो ॥१८॥
तूच्यामान इति चोपदेशात् कुशोष्ठपा निवेकं नेवति ॥ ते ह युक्तं ॥
मंत्रनिषेकयोश्चोभौ बिल्लोत् ॥ तस्मात्तस्मिन्काले निषेके एव ॥
॥ यग्यनाशयेदत्र ॥ अत्राभ्युदयिके यग्यान्विप्रानाशयेत् ॥
भाषयेदिति ॥ अथ ह स्तिग्राम्प्राजिरित्येवमोदि अमावास्यायां
भवानित्येवमतीस्रं निगद व्याख्यातं ॥ इतिकैवंपाध्यायक
नैका कापनीयमिति ॥ ॥ माधवपाठके